

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul 6

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Data publicării: 27.05.2024
GGKEY:00RLBQPQ0YS

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: wordpress@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Bacoï
Toate drepturile rezervate.

Cuvânt de Început

Dacă obișnuiești să privești cerul ai șansa să beneficiezi de toate comorile ascunse, care nu pot fi exprimate prin cuvinte, de aceea vom ocoli lăudatul. Curioșii au șansa să se convingă singuri, cunoscătorii ale căror inimi au fost alinate știu deja.

Mulți asistă în fiecare duminică la slujba de dimineață, salutând dumnezeul uman care nu are niciun efect asupra sufletului. Puțini sunt aceia care Mă poartă în inimă tot timpul și Mă iubesc așa cum Mă iubești tu.

Milioane de oameni din toată lumea ascultă predicile pasto-rilor și recită aceleași versuri biblice, ca să Mă înduioșeze și se roagă să le meargă bine. Adulții atrag atenția copiilor zicând că Hristos a murit pentru păcatele lor pe cruce în chinuri groaznice, iar cei mici îi cred, se înspăimântă, apoi cântă cu mai mult zel. În ciuda afirmațiilor lor niciunul, fie preot, pastor ori predicator, nu cunoaște ce înseamnă acest lucru, căci nu l-a trăit.

Eu nu am nevoie de oameni care sunt buni unii cu alții doar duminică sau de sărbători, dar care în clipa în care ajung acasă uită totul și nu le mai pasă nici de propriile suflete. Pe Mine nu Mă înduioșează robii care țin post, care se închină la fiecare colț deoarece se tem de Mine ca de un tiran. Aceasta este prostie și nu credință, în calea voastră spre mântuire religia vă împiedică.

Eu ajut oamenii care Mă poartă în inimă de bună voie, fără să urmărească ceva, care au înțeles faptul că acesta este modul natural de a trăi și că toate sacrificiile săvârșite pentru Mine în realitate sunt daruri pentru ei. Vreau ca oamenii să Mă cunoască așa cum cunosc un prieten alături de care descoperă splendoarea vieții, bucuria eternă, dragostea nesfârșită.

Ceea ce își pierduseră curajul chiar și să își imagineze astăzi absolvenții trăiesc pe pielea lor, fie că vorbim de întemeierea unei familii, construcția unei case, o călătorie la capătul lumii ori un sentiment. Eu sunt izvorul tuturor posibilităților, peisajul care te înconjoară, păsările care îți cântă, oamenii cu care interacționezi. Astăzi viața îți surâde, însă nu a fost ușor să evadezi.

Chiar și ultima rămășiță de răutate ascunsă în inima omului va fi scoasă la lumină și ucisă. Acum cunoașteți de unde provine presiunea actuală care pare că ia mințile tuturor. Omenirea este purificată printr-un foc angelic, care nu se vede dar se simte. În primă fază procesul vă ia bucuria, treptat vă pierdeți vitalitatea și muriți, dar la final înfloriți.

Dacă veți lua măsuri în încercarea de a evita transfigurarea divină veți înnebuni la propriu. Dacă Mă veți ruga să îndepărtez paharul amărăciunii de la voi la sfârșitul vieții veți regreta. Cei care vor crede în faptul că lucrez pentru binele vostru suprem vor triumfa. Am pregătit pentru voi beatitudinea, de aceea înțelept și drept este să vă bucurați de viață în ciuda provocărilor pe care le întâmpinați. Nu judecați momentul, treceți prin el și nimic rău nu vi se va întâmpla.

Cum ar fi dacă v-ați opri la mijlocul unui pod improvizat și subred, deasupra unei prăpastii periculoase, ca să îl criticați, în loc să grăbiți traversarea? Atunci ați multiplica gradul de risc și podul ar ceda sub greutatea voastră.

Învățarea este mierea care vă formează și vă alină. Aceasta este școala Mea, în care singur sunt Învățătorul. Din ea oricând și fără reținere puteți pleca, pentru a vă trăi viețile așa cum știți. Rămânând veți cunoaște printre altele faptul că pedeapsa divină e doar o fantezie umană, că îmbolnăvirea trupului este o metodă de vindecare a sufletului și că moartea este o trecere insesizabilă la viața adevărată pentru care ați fost creați și acum pregătiți.

Nu vă îngrijorați mereu ca și cum viața terestră ar dura o mie de ani. Ea nu se va prelungi mai mult decât aveți nevoie pentru a trece proba. Căci pe Pământ trăiesc nebuni care se străduiesc să strângă avere ca să își asigure viitorul chiar și la șizeci de ani și nu se relaxează niciodată, apoi regretă.

Mai vreau să vă spun că cu cât veți fi mai buni cu atât spiritul lumii va căuta să vă rănească. Surprinzător sau nu el nu este un spirit bun, societatea funcționează după alte principii. Din acest motiv lumea detestă lumina și caută să o stingă. Și nu vă întristați dacă lucrurile nu vă ies de prima dată așa cum v-ați propus, încât să renunțați mai degrabă decât să reluați lucrul. Proiectele bune au nevoie de timp ca să fie perfecționate și împlinite. Ridicați-vă și luați-o de la capăt, așa am procedat și Eu de o sută de ori.

Voi sunteți asemeni unor stele care chiar dacă s-au aprins au nevoie de un timp pentru ca lumina lor să parcurgă distanța dintre lumi și să devină vizibile.

Influența Stelelor

Primul instrument de detectare a bolilor incurabile, cu care a fost înzestrat omul de rând, este mirosul. Prin miros, Alberto, așa cum auzi, poți recunoaște faptul că o persoană urmează să moară în perioada imediat următoare. Aerul expirat de aceasta conține un miros specific, care este de nesuportat pentru sufletele trezite și pe care acestea îl recunosc instantaneu.

La nivel substanțial particulele eliminate de plămânii omului îmbolnăvit, care sunt opuse particulelor vieții, îi trădează soarta. Boala nu se abate în mod întâmplător asupra nefericitului, ea îi pătrunde trupul treptat din cauza comportamentului necorespunzător manifestat pe parcursul vieții. Neglijența la care fac referire nu are doar o natură alimentară, ea constă și în hrănirea proastă a sufletului. Așadar dacă selectezi cu atenție alimentația pe care i-o dai trupului hrănește-ți și sufletul cu fapte înălțătoare. Ce om nu cunoaște faptul că răutatea este dăunătoare pentru cel care o manifestă și nu invers?

Dacă vei analiza cerul într-o zi în care soarele este acoperit de o pânză subțire de nori vei observa cu ochiul liber particulele eterice inteligente despre care vom discuta în acest capitol. Ele există peste tot, în interiorul și exteriorul formelor, căci materia le inspiră și expiră pentru a se păstra în viață.

O primă impresie ar fi aceea că cele șapte culori sesizabile sunt efectul dispersiei luminii, cauzat de vaporii care alcătuiesc norii. Lumina este compusă din acestea așa cum poți vedea după ploaie la ivirea curcubeului, cu toate acestea Eu te îndemn spre o înțelegere mai adâncă.

Imaginează-ți soarele natural luminând la amiază, iar în jur, în atmosferă, jocul de culori pe întinderea albastră. Soarele emană o lumină albă strălucitoare care nu poate fi privită. Aceasta Mă simbolizează și reprezintă Spiritul cel mai complet.

În continuare, soarele este conturat de o margine de culoare roșu-portocaliu spre exterior, care se reflectă pe alocuri în norii

din apropiere. Această grupare de particule eterice angelice de culoare roșie este numită *Heruvim*, iar cea portocalie care o urmează este numită *Serafim*. În înțeles spiritual perechea de culori lucrează împreună și protejează Cuvântul care sunt.

Portocaliul se îmbină perfect cu culoarea galbenă, care este considerată coroana lui Dumnezeu. Aceasta grupare de particule eterice angelice este numită *Gabriel* și reprezintă cea mai prețioasă podoabă. Dragostea purtată de galben pentru albastru nu ar putea fi egalată nici dacă ar exista un infinit de dumnezei.

Următoarea culoare și anume cea verde aprins, despre care se spune că ține lumile în palme, reprezintă inima lui Dumnezeu. Această grupare de particule eterice angelice este numită *Rafael*. În repetate rânduri autorii se referă la acest spirit ca fiind Tatăl în persoană, deoarece prin intermediul lui Iubirea de început se manifestă cel mai des.

Perechea albastru-indigo este cunoscută ca liantul dintre cer și Pământ. Cele două nuanțe pătrund în toate și în toți și domină totul. Gruparea de particule eterice angelice de culoare albastră este numită *Mihail*, iar cea de culoare indigo este numită *Lucifer*. Această pereche poartă cea mai mare luptă din istoria lumii așa cum o cunoașteți. Explicația constă în faptul că mintea nu supraviețuiește fără inimă, în același timp inima nu poate acționa în realitatea materială fără acordul minții.

Perechea de culori albastru-indigo le absoarbe pe celelalte, ceea ce înseamnă că în fața ei cad toți îngerii; chiar viața însăși se retrage parțial, până în ziua ascensiunii lui albastru, care urcă și coboară deasupra tuturor. El este Începutul și Sfârșitul lumilor precum am elaborat în cartea „*Mikel*” care îi este dedicată.

În concluzie, ca cel mai puternic aspect al lui Dumnezeu să își poată atinge apogeul el are nevoie de o forță opusă, iar Pământul trebuie să treacă prin cea mai întunecată etapă a existenței. Căci la ce i-ar folosi unui atlet o musculatură bine dezvoltată dacă nu ar exista o suprafață solidă și o forță gravitațională, ori cum ar alerga el dacă ar fi suspendat în aer? Atletul are nevoie de un sol tare ca să se împingă.

Ultima, nu și cea lipsită de importanță, este culoarea violet. Violetul simbolizează revenirea lucrurilor la ordinea primordială stabilită de Mine și reprezintă aspectul vindecător al lui Dumnezeu. Această grupare de particule eterice angelice este numită *Ariel*, care în sens spiritual înseamnă Noul Ierusalim. Omenirea actuală se pregătește să pătrundă în era acestui aspect divin.

Există totuși numeroase interpretări mai mult sau mai puțin

utile cu privire la spectrul luminii. Chakrele corpului substanțial respectă aceeași ordine. Totuși ele se referă la reglarea energiei interioare și sunt mai degrabă interpretări populare decât științifice. Acestea nu dăunează cu nimic omului dacă sunt studiate cu cea mai mare seriozitate.

Prin urmare în centrul corpului substanțial, care este sufletul, avem chakra de culoare galbenă. Ea simbolizează plexul solar ori așa zisul lăcaș al sufletului. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu care este numit Gabriel.

Mai jos regăsim chakra de culoare portocalie. Ea protejează sacralitatea esenței vitale. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu care este numit Serafim.

Imediat sub cea portocalie se găsește chakra de culoare roșie sau rădăcina. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu care este numit Heruvim.

Deasupra plexului solar, în dreptul inimii, se situează chakra de culoare verde, care o simbolizează. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu care este numit Rafael.

Chakra de culoare albastră este poziționată în zona gâtului. Așa cum am menționat în exemplul anterior albastrul ilustrează puntea dintre inimă și minte, cer și pământ, spirit și materie. Iar acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu care este numit Mihail.

Chakra de culoare indigo simbolizează cunoașterea binelui și răului. Acest punct energetic înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu care este numit Lucifer. El se regăsește astfel în zona capului, locul principal în care acționează mintea.

În sfârșit, deasupra tuturor chakrelor se află cea responsabilă cu armonizarea celor șase puncte energetice anterioare. Ea are culoarea violet și înfățișează aspectul angelic al lui Dumnezeu care este numit Ariel.

Corpul absoarbe particulele telurice pe care le trece treptat prin aceste puncte de purificare ca să le spiritualizeze și ulterior le eliberează în eter. Probați ambele interpretări și veți constata faptul că se aseamănă ca două picături de apă.

Șablonul chakral, care a fost exemplificat pentru a servi drept structură neuronală, vă poate ajuta să atingeți anumite obiective interioare, cum ar fi controlul fluxului emoțional sau al energiei sexuale care se joacă cu voi. Aceasta nu este, în adevăratul sens al cuvântului, o metodă divină care vă face ființe independente, este o interpretare umană la fel ca dogmele și toată psihologia de pe Pământ.

Cum poate fi definită lumina? Lumina este viața formată din particule eterice inteligente care provin de la stele și care călătoresc peste tot în întinderea de spațiu pe care o numiți Cosmos, pe care o umple de o varietate de proprietăți specifice. Lumina, care este o stare de viață absolută, reprezintă voia Mea compusă din cele șapte aspecte angelice principale menționate.

Particulele eterice care alcătuiesc lumina sunt transparente și nu strălucitoare, așa cum credeți privind razele soarelui. Căci acestea există și pe timpul nopții, nu doar la lumina zilei.

Atmosfera corpurilor cerești stochează particulele eterice pe care le incită și astfel ele devin active. Atunci corpurile se aprind și încep să producă viață. Toate formele de viață, pornind de la regnul mineral și sfârșind cu cel uman, pot fi considerate pe bună dreptate copii ai Pământului, iar toate ființele din interiorul formelor pot fi numite copiii stelelor, deoarece viața vine din cer și nu din pământ.

În clipa în care își părăsește forma sufletul se întoarce în eter și se reintegrează în lumea lui de proveniență, în vreme ce trupul este înapoiat solului care alcătuiește planeta gazdă.

Toate organismele, de la cele simple la acelea mai complexe, sunt niște magazii minuscule care stochează particulele eterice un timp prin asimilare involuntară sau alimentație. În același fel se hrănesc și corpurile cerești cu atmosfera care le învăluie.

Dacă ai putea examina lumina cu ajutorul unui microscop de tip science-fiction, care să mărească imaginea de șase milioane de ori, ai observa lumea spirituală cu ochii fizici. Toată materia este pătrunsă de particulele a căror menire este menținerea vieții în Univers.

Totuși, particulele eterice inteligente nu sunt sursa vieții, ele provin din soarele vostru reflectant, care le primește de la ceilalți sori și tot așa, până la Marele Soare Central, care le emite.

Revelația de față susține faptul că Unul singur, Marele Soare de Mijloc, reprezintă un fel de foc și că ceilalți sunt doar oglinzi care Îi reflectă lumina. Dacă soarele vostru ar fi o minge de foc, așa cum îl prezintă știința umană și nu o sferă reflectantă precum este în realitate, el nu ar avea puterea necesară să încălzească și să lumineze planetele lui, iar de pe Pământ nici nu s-ar vedea.

Pentru a nu se ivi această problemă Eu am înzestrat sorii cu o atmosferă reflectantă orientată spre exterior, ca și cum ea ar fi alcătuită din miliarde de miliarde de cioburi mărunte. Planetele părinte care beneficiază de această coroană se învârt cu o viteză uriașă în jurul axei proprii, în ciuda mărimii lor. Din acest motiv

aruncă erupțiile locale până în afara granițelor galactice.

Spre mirarea mea înțeleg totul așa cum este. Gândind numai la ideea că două panouri de sticlă, separate de un spațiu vid cu o grosime de un centimetru, sunt extrem de eficiente în oprirea temperaturii scăzute de afară să pătrundă în casele noastre și invers, mă amuz pe seama teoriei care susține că valul de căldură emanat de soba cosmică străbate aproximativ 149.6 milioane de kilometri de spațiu izolator, întindere lipsită de orice element care ar putea constitui un conductor de căldură.

Cumva, prin intermediul teoriilor pe care mi le dăruiești ies înaintea tuturor și mă expun, mai degrabă decât să trăiesc o viață smerită conform ordinii Tale.

Voi, ființele întrupate, formați un sistem de viață intermediar care nu numai leagă cele două târâmuri, cel spiritual și respectiv material, ci deschide poarta prin care materia se poate întoarce la esență. Dacă procesul ar fi observabil, deși într-un fel este, el ar semăna cu ceața care se ridică dimineața pe câmpii. Particulele materiale care sunt purificate se înalță în atmosferă, în timp ce partea grosieră rămâne în sol și reia procesul.

Dă frâu liber imaginației și vei realiza cu a ta capacitate de înțelegere ce este atmosfera și vei afla cauza pentru care radiază lumile. Razele vizibile emanate de stele sunt particule materiale purificate și transformate în substanță eterică. Particulele eterice inteligente pătrund în materie și iau un anumit procent din ea.

Aceasta înseamnă că viața este o chimie, chiar și gândurile și dorințele noastre. Dar celulele nu dispun de suficientă inteligență, motiv pentru care sunt manevrate și supravegheate de inteligențe superioare lor. Fiecare grupare de particule eterice răspunde unei particule coordonatoare și tot așa.

Contemplând asupra textului îmi dau seama ce viziune săracă avem noi, oamenii, în special eu. Răsfoind documentul uneori el devine greoi și își pierde sensul. Eu băjbâi prin bezna materială și caut să ating ca să validez.

Chiar faptul că în unele zile nu poți cuprinde mental mesajul te ferește să îl modifice.

Totuși eu am mai lucrat asupra primelor volume. Nu pentru a modifica adevărul, ci pentru a îmbunătăți calitatea exprimării și a oferi cititorului o experiență memorabilă.

Înainte de a merge mai departe aș vrea să aflu ce sunt lumile și cărui scop servesc, din moment ce știu că asemenea planete cu locuitori pe ele există nenumărate și că unele sunt mai bogate în frumusețe și posibilități decât altele, care sunt demne de milă.

Lumile sunt programe de perfecționare.

Vrei să spui închisori!

Ele pot fi și închisori, dacă primul răspuns nu te mulțumește.

Închisori pentru cine?

Pentru perfecționarea spiritelor. În acest sens lumile sunt cea mai eficientă unealtă. Nu Îmi spune că pui la îndoială metodele Mele de a vă ajuta în devenire. Vezi tu, există foarte puține ființe cu care pot vorbi așa cum vorbesc cu tine, în ciuda frumuseții și capacității pe care le dețin. În fața strălucirii lor tu nu cântărești mai mult decât un purice, motiv pentru care te-ar putea spulbera cu un simplu gând, dar în felul acesta M-ar răni pe Mine.

Acestea Mă respectă și nu Îmi ies din cuvânt nici dacă le-aș cere viața, însă nu Mă iubesc așa cum Mă iubești tu și nu au trăit nici a mia parte din ce ai trăit tu. Suflatele smerite care se întorc triumfătoare din lumea mizerabilă devin domni alături de Mine. Și îți mai spun un lucru, despre care voi dezvălui mai multe spre finalul capitolului: Pământ ca acesta nu mai există niciunul!

Iartă-mi reacția impulsivă! Pe această cale Îți spun că viziunea mea este influențată de ceea ce simt. Să revenim însă la discuție, aștept nerăbdător cuvintele Tale.

Conglomerațiile de particule eterice inteligente sunt coordonate de particule superioare, care sunt numite spirite și care se află peste tot, în interiorul și exteriorul ființei care ești. Ele sunt prezente chiar acum în timp ce canalizezi cuvintele inimii.

Tu nu poți identifica de fiecare dată natura spiritelor care te determină să faci cutare și cutare lucru, însă spiritele acționează asupra ta fără întrerupere. Unele dintre ele sunt responsabile cu funcționarea trupului, altele te smulg din realitatea materială și îți silesc sufletul să preia informații utile din cea spirituală.

Dacă lumea este așa cum am descris-o putem înțelege faptul că atât trupul material cât și corpul substanțial reprezintă două elemente create în mod individual și unite, menite să fuzioneze, și că doar cu spiritul vă puteți identifica.

Armonizarea miliardelor de miliarde de particule eterice și supunerea lor cu scopul de a alcătui o ființă desăvârșită așa cum este omul e meritul direct al spiritului care le atrage la el pentru a se forma. Multitudinea de particule eterice inteligente coordonatoare, deci care cuprind în interiorul lor miliarde de miliarde de particule eterice primare, dau naștere unor inteligențe superioare care pot fi asemănați cu organele. Fiecare organ al corpului este inteligent în felul său și face ceea ce a fost creat ca să facă, dar el nu poate părăsi corpul pentru a trăi o viață separată.

Pentru o imagine mai clară cu privire la procesul prin care spiritele creează forme materiale aparent din nimic îți voi da un exemplu care poate fi testat de către oricine pentru a se convinge de autenticitatea mesajului:

Curăță o banană și lasă coaja ei într-un ghiveci cu pământ, ca presupus îngrășământ pentru floare. În câteva zile coaja se va înnegri și descompune, iar în jurul ei vor apărea niște musculițe care vor consuma rămășița.

Din ce s-au format musculițele efemere, din mici viermișori sau din ouăle lor microscopice? În ghiveci nu au existat insecte, iar fereastra a stat închisă pe întreaga durată a experimentului. Este de la sine înțeles faptul că particulele eterice inteligente au creat aceste vietăți din proprietățile atmosferice în vederea consumării hranei care a fost lăsată acolo. Oricât de modestă ar fi explicația Mea, este în totalitate adevărată.

Dacă veți crede că în pământ au existat dinainte niște viermișori care în prezența cojii de banană au suferit o mutație rapidă, fiind transformați în muște, întrebarea rămâne în picioare: cine a creat viermișorii și de unde provin substanțele specifice regăsite în sol care au facilitat apariția micilor animale?

Orice om lucid cunoaște faptul că o inteligență inferioară nu poate crea una superioară. Pentru sufletele trezite abiogeneza nu prezintă interes, căci două pietre nu pot crea o broască și nici nu pot evolua în mod natural pentru a deveni măcar ceva asemănător nici dacă ar trece o sută de milioane de ani.

Aceasta arată că toate formele materiale sunt proiecte divine pe care spiritele angelice le mențin un timp, apoi le lasă.

Exceptional!

Omul care se răstește și apoi devine violent nu este puternic, e slab. Prin el se manifestă forțe negative cărora nefericitul nu li se poate opune. Dacă simți ură față de cineva în interiorul tău și te opui manifestării urii ai făcut primul pas în a deveni stăpânul ființei pe care o alcătuiești. Aceasta este singura modalitate prin care poți dobândi independența veșnică.

Pământul vostru, prin libertatea absolută, are potențialul de a deveni punctul de greutate vitală al Universului. Într-adevăr, el are calități neprețuite și o frumusețe fără margini, motiv pentru care nicio altă lume nu îl poate egala. Cu toate acestea Pământul se situează pe ultimul loc în ierarhia spirituală și e cel mai urât. Casa Mea ca Spirit Creator și Tată al tuturor ființelor nu este un loc primitiv pentru Mine, de aceea ea este ignorată de celelalte civilizații care râd de voi și o fac pe bună dreptate.

Pe Pământ tinerii efectuează cascadorii periculoase pentru a atrage atenția și a deveni populari. Dacă schema le-a ieșit și au impresionat câteva inimi slabe la început, care în scurt timp s-au plictisit, ei vor repeta cascadoria crescând gradul de risc. Procedând astfel în curând vor deveni conștienți de limitele lor și vor părăsi lumea ca niște suflete învinse.

Aceste suflete sunt considerate nebune în toate lumile, dar nu datorită curajului lor de a sfida moartea, ci din cauza refuzului de a își accepta poziția și a trăi o viață echilibrată și smerită.

Femeile își modifică înfățișarea prin intervenții chirurgicale dăunătoare atât imaginii cât și mușchilor mimicii. Exceptând dar cazurile speciale în care o persoană are nevoie de reconstrucție sau un mic retuș femeile de pe Pământ își strică expresia facială și își lărgesc pielea buzelor, care după absorbția în corp a acidului hialuronic din zona injectată se zbârcește și capătă un aspect îmbătrânit.

Medicii esteticieni încurajează pacienții dornici de înfrumusețare folosind tehnica psihologiei inverse, manifestând un aer de om conștient care se gândește la sănătatea viitorului client și nu la câștig, cu toate că întrețin o afacere, punând riscurile sub transparență, bucurându-se astfel de bani, apreciere și respect.

Fanaticii religioși se bat cu pumnul în piept cu dogma lor pe care o consideră dreaptă și îl urăsc de moarte pe cel ce mulțumită Mie reușește să se elibereze de ea. Sufletele religioșilor umblă cu bețe încrucișate în mâini chiar și în vis și prezintă icoana minci-noasă oricărui spirit care le contactează în scopul trezirii.

Ele sunt doar câteva exemple referitoare la prostia pământenilor, pentru care nu pot fi luați în serios nici de către civilizațiile cele mai sărace în cunoaștere. În ciuda nivelului spiritual redus Eu am avut grijă să le ofer acestora din urmă tot ce au nevoie și așa voi proceda. Din acest motiv v-am oferit și vouă cel mai mare dar împlinit prin coborârea Mea în formă și toate celelalte care își au rădăcinile în primul. Voi sunteți cei mai slabi și mai nepuțințioși în înțelegere și echilibru, în credință și iubire, chiar și în ceea ce privește posibilitățile de mișcare în planul fizic.

În alte târâmurii materiale un om care sare de pe un munte de zece mii de metri înălțime nu moare. El se folosește de sistemul antigravitațional pe care îl utilizează prin puterea voinței sale și atenuează impactul. Această abilitate se dezvoltă prin instruire teoretică și exersare asistată, așa cum învață copiii de pe Pământ înotul și orice alt tip de sport.

Mă ajuți să îmi recapăt memoria!

Ei nu încetinesc în aer, coborând lent la sol precum acrobații legați cu corzi, dacă ți-ai imaginat acest lucru, ci calcă pe aer de cinci până la zece ori consecutiv, folosindu-și mâinile, ca și cum ar sări de pe o treaptă invizibilă pe alta. Dacă țin mâinile întinse în poziție orizontală, apoi le apropie de corp, se înalță în aer. În spatele rezultatului neobișnuit se ascunde voința lor, care devine activă prin mișcarea menționată.

Bine de reținut este faptul că înclinația acestor ființe celeste tinde mai mult spre domeniul spiritual decât material. Ele nu ar renunța la libertate în schimbul desfătării mincinoase a materiei care le îngreunează trupurile îngerești.

Voi nu aveți cunoștință despre abilitățile ieșite din comun ale primilor pământeni. Dovada că cele relatate sunt adevărate este faptul că mulți dintre voi v-ați visat cel puțin o dată sfidând forța gravitațională în modul descris. Visele de acest gen sunt frânturi de amintiri rămase dintr-o existență anterioară, trăită pe o altă planetă. Din cauza atrofierii voinței voastre ați găsit un înlocuitor și anume intelectul. Intelectul vă ajută să confecționați sisteme de zbor cum ar fi parașuta, parapanta, etc., făcând referire la caz.

Și totuși, cu cât ați inventat mai multe sisteme tehnologice în vederea îmbunătățirii traiului, pe care de fapt vi le-am dăruit Eu la insistențele voastre, ați devenit mai slabi și mai dependenți de operele omenești.

Cum ați trăi astăzi fără electricitate? Te cuprinde frica doar imaginându-ți. Lăsând la o parte iluminatul nocturn realizăm că adevărata provocare este readaptarea la stilul de viață lipsit de electronicele care fără electricitate nu ar mai funcționa.

Alte civilizații folosesc flori pe post de lămpi de iluminat, pe care le culeg de pe câmpii și le poartă cu ele la fel cum umblați voi cu lanternele în mână. Florile se încarcă la lumina soarelui, însă se aprind doar la voința locuitorilor. În mod natural ele nu luminesc niciodată, ci transferă solului toată energia absorbită pe parcursul zilei.

Toate abilitățile la care ați renunțat odată cu materializarea sufletului au fost înlocuite de metode artificiale, eficiente parțial iar de multe ori periculoase, precum cele menționate, la care se adaugă deplasarea rapidă, energia nucleară și controlul asupra animalelor sau a altor oameni prin intermediul armelor.

Soarele emană atât de multă energie încât ați putea desființa toate celelalte modalități de producție a energiei electrice. Dacă ați reuși să eficientizați sistemele de stocare a energiei solare ar dispărea barajele hidroenergetice, iar râurile și-ar relua cursul.

Atunci s-ar curăța aerul care ulterior ar stabiliza vremea. Odată cu purificarea atmosferei ar înceta și mișcările de teren. Absurd sau nu, căci nu reușești încă să faci legătura, cauza principală a cutremurelor este contaminarea atmosferei.

Din nou, sunt fără replică! Nu vreau să mă înjosesc prea tare, dar simt că orice intervenție de-a mea ar dăuna capodoperei.

Atmosfera este chiar viața din interiorul formelor; respirația fără de care nu ar exista nici pietrele. În interiorul fiecărei pietre există un fel de aer care pătrunde prin suprafața aparent solidă, care este alcătuită din pori prin care inspiră și expiră.

Pământul, de asemenea, este un organism care se hrănește cu particule stelare. Acestea coboară în inima Pământului material și o stimulează electric, ca să pulseze. Bătăile inimii uriașe împing fluidele prin tuburile subterane în toate direcțiile. Astfel îțânesc izvoarele și afluenții care devin mări. Lava este sângele fierbinte care circulă prin sistemul venos, iar vulcanii sunt erupții care îi străpung scoarța eliberând presiunea în vederea prevenirii unui dezechilibru de proporții.

Viața creează forme individuale prin care se dezvoltă pe sine, forme la care apoi renunță pentru a crea altele mai sublime, prin care se poate manifesta pe deplin.

Dă-mi luciditate ca să pot scrie și citi cuvintele Tale până la sfârșitul zilelor! Așa nu mi-a vorbit nimeni niciodată și asemenea carte încă nu am găsit.

Încă te întreb de ce nu ajung mesajele noastre revelatoare la oamenii obișnuiți, ca să îi smulgă din întuneric? Adevărul este că sufletul are nevoie să atingă un anumit grad de maturitate pentru a asimila știința spirituală.

Eu mai întâi privesc în inima lui, apoi îi calculez șansele și îi deschid vederea atât cât are nevoie ca să observe primele semne. Dacă omul le ia în serios sau nu, voi continua sau voi renunța la sufletul lui prețios. Odată pornit pe calea desăvârșirii fericitul va descoperi prin puterile lui comorile care până în clipa de față au fost invizibile pentru el și va înainta pe calea îngustă către viața veșnică promisă.

Noul eliberat din închisoarea mentală poate călători în alte târâmuri și se poate întâlni în spirit cu alte spirite trâmăduitoare în vederea îmbogățirii bagajului de cunoștințe ori a unui transfer energetic. Dacă pământeanul prezintă un pericol pentru ceilalți Eu opresc întâlnirea. Gândește-te la ce fel de om ești în viața de zi cu zi ca să cunoști felul în care le apari în spirit ființelor care trăiesc în târâmuri diferite.

Dacă ești mândru, nervos, flegmatic sau senzual, așa te vor percepe spiritele lor și te vei rușina din cauza slăbiciunilor tale. Căci toată încărcătura grosieră pământească moștenită trebuie dezbrăcată, împreună cu imaginea limitată despre Mine.

Primele contacte spirituale vor fi o serie de scenete mentale a căror menire este să te supună anumitor probe. În faza a doua, ținând cont de progresul obținut, vei călători în mod real. Chiar dacă ți se vor părea niște vise ceva mai speciale, după părăsirea trupului terestru te vei revedea cu personajele din vis, care te vor recunoaște și te vei mira la aflarea veștii că întâlnirile au fost mai reale decât existența carnală din care nu ai înțeles mare lucru.

Scenetele de probă sunt organizate și jucate de către anumiți îngeri cu poziții inferioare. Aceștia au primit sarcina de a pregăti sufletul pentru primul contact cu realitatea spirituală. Pe durata scenetei vei observa faptul că spiritele ți se adresează foarte rar sau deloc, deoarece ele există pe fundal doar ca să îți dea viață. Acesta este cel mai eficient program de cunoaștere de sine.

În momentul nașterii sufletul ia asupra lui povara familiei și a neamului mai îndepărtat, până la cea a întregului popor. Dacă părinții lui pământești au greșit, iar din acest motiv sunt urâți de către alte familii, neamuri sau popoare, micul suflet va fi urât la rândul lui fără să poarte vreo vină. Prin naștere el preia bagajul genetic al părinților și de cele mai multe ori și viziunea limitată. În realitate el este un suflet liber, care vine pe Pământ din iubire pentru sufletele rătăcite și nu are cunoștință de faptele poporului vinovat cu care, repet, nu are nicio legătură.

Omul prost râde în hohote de orice idee care împospătează știința spirituală și vă ajută să avansați ca civilizație, în schimb își înclină capul cu pioșenie în bisericile lumești și se închină lor, chiar dacă în realitate nu crede în nimic. În ciuda obrăzniciei el pune genunchiul jos în fața lumii, căci carnea cu care se identifică sufletul adormit este de soi diavolesc. Acela va gusta moartea de atâtea ori cât va fi nevoie pentru a își curăța încărcătura terestră. Mîntea ta este formată de lume, dar tu ai existat și înainte de ea. Tu ești viața din trup care nu are ce învăța de la oamenii orbi și de la lumea mincinoasă.

Amenajează-ți casa ca și cum ai pregăti-o pentru Mine, Tatăl tău sfânt. Cumpără doar lucruri de calitate și creează o atmosferă primitoare. Învelește-te cu așternuturile cele mai fine și păstrează ordinea în casă și în suflet. La momentul potrivit vei conștientiza faptul că nu am nevoie de nimic de la tine și că atenția ta provine din iubirea pe care Mi-o porți. Procedând astfel te vei alege cu

un spațiu confortabil în care să trăiești și vei avea inima curată.

Poartă-te frumos cu ceilalți și ajută-i de ori de câte ori poți. Rezolvă-ți relațiile încurcate și nu rămâne dator nimănui. Sunt mulți cei care trăiesc vieți luxoase, hotărâte de cei mai învățați, dar care detestă tot ce îi înconjoară. În zelul lor nebunesc, pentru a își curăța locuința, ei nu fac altceva decât să arunce gunoiul pe fereastră, dar când vor privi pe geam se vor scârbi.

Voi, suflete cerești, sunteți totul și prin urmare...

Cum aș putea înțelege mai bine ultima afirmație?

Alege-ți o stea și imaginează-ți faptul că ești locuitorul ei, un om avansat și desăvârșit în toate, o ființă angelică sublimă. Pentru a elimina abstractizarea și a îți imagina ceva real menționez faptul că îngerii sunt oameni perfecționați și liberi, care trăiesc pe stele, stele care în realitate sunt planete părinte. De acolo voia lor ajunge pe planetele copil pe care le umple de viață.

Așadar, într-un moment special influențat de o voință divină decizi să părăsești steaua pentru a te naște pe Pământ. Înainte de a părăsi lumea ta de proveniență transmiți un mesaj Pământului pe care te vei naște, apoi are loc încarnarea.

În timp crești și devii un adult inteligent, căutător de resurse spirituale, care în decepția lui analizează cerul nocturn și cere un semn divin. Steaua care te fascinează cel mai mult, a cărei lumină călătorește spre Pământ de zeci de ani, îți transmite mesajul tău, pe care îl asculți și te uimești.

Poate acesta este chiar modul prin care dialogăm.

Chiar așa!

Gândul pe care l-ai transmis Pământului înainte de a părăsi Casa Perlelor și a te naște aici este următorul:

„Greul nu este ușor, dar greu nu înseamnă imposibil. Moartea trupului nu este capătul, frica este. Părăsirea formei este salvarea sufletului din lumea înghețată, fără inimă. Din societatea umană nenorocită nu pleacă învingătorii, ci aceia smeriți, care pierd în aparență dar biruie în realitatea spirituală. Învingătorii materiali rămân prizonieri ai recompenselor lor la care nu renunță.

La ce îți folosește să deții întreaga lume dacă după părăsirea formei îți vei recăpăta memoria complementară? Vei renunța tu oare la Împărăția Infinită pe care o lași în urmă pentru o gălmă? Vai de împărați și de bogați, căci ei sunt cei mai săraci și așa vor rămâne.“

Omule, întoarce-te în interior și redobândește-ți echilibrul de odinioară. Afară sunt problemele și gălăgia, înăuntrul tău găsești soluțiile care îți aduc liniștea și împlinirea. Scopul vieții terestre

este aplicarea iubirii față de Dumnezeu și creația Sa. Iubirea este scurtătura și eliberarea. Toți oamenii sunt frumoși în profunzime. Chiar și cel mai întunecat spirit este tot un fiu al Luminii. Acela este încăpățânat și rău din cauza slăbiciunii. Iubind Dumnezeul ascuns în străfundul inimii sale, de care acesta nu este conștient, te vei păstra curat și vei deveni mai puternic.

Ai expus în cel mai ușor exemplu procesul prin care sufletul se hrănește cu particulele stelare. Acestea sunt informații criptate scrise de către oamenii perfecți la care ai făcut referire. Îmi oferi claritate și un curaj nebănuit înțelegând faptul că ceea ce ajunge la noi a fost hotărât de noi mai înainte. Conștiența terestră e doar o rezonanță a celei care există în tărâmul stelar desăvârșit.

Cine cunoaște ce este acela un sistem audio home cinema va înțelege fenomenul cu ajutorul următoarei analogii:

Receptorul, care preia semnalul de la sursă și îl trimite către difuzoare, reprezintă o stea. Difuzoarele, perechea frontală și cea din spate, la un loc cu difuzorul central, cu cel de frecvențe joase, împreună cu perechea prevăzută pentru efecte acustice, reprezintă sistemul planetar care o orbitează. Difuzoarele vor vibra doar la semnalul receptorului, căci ele nu reprezintă o sursă, tot așa cum planetele manifestă viața creată de steaua care o emite, deoarece ele nu reprezintă o sursă.

Inspiră-mă Te rog să folosesc cât mai multe astfel de exemple ușoare, destinate oamenilor lenți la minte așa cum sunt eu.

În clipa în care ești pe cale să strănuți ține ochii închiși timp de câteva secunde și vei opri senzația. Aceasta este o altă dovadă a faptului că lumina stelară pătrunde în tine, dar înainte de toate ea trebuie să își facă loc ca să spunem așa.

Aici ai exagerat cu modestia. Ai și o explicație științifică prin care să întărim afirmația?

Lumina care te pătrunde în mod continuu, în special atunci când stai afară, la soare, iar particulele eterice inteligente care provin de la el și de la stele sunt mai numeroase decât în zilele în care stai în casă cu jaluzelele trase, provoacă o iritație temporară a sinusurilor, prin care elimini particulele negative acumulate și crezi spațiu celor pozitive.

Prin strănut îți cureți filtrul nazal care a acumulat mizerie și virusuri care circulă în aer, care dacă ar fi absorbite în organism ar provoca diverse reacții. Totuși dorința noastră de a cunoaște cauza pentru care senzația strănutului e ameliorată sau dispare la închiderea ochilor rămâne vie.

Orice om care cochetează cu spiritualitatea cunoaște faptul

că lumina pătrunde în organism prin piele, prin gene, sprâncene și părul de pe cap. Dar ochii sunt principalii receptori ai acestor particule eterice inteligente ascunse în lumină. Prin intermediul ochilor creierul primește atât lumina care este reflectată de către obiectele aflate în spațiul exterior, creând imagini specifice, cât și hrana spirituală de care sufletul are nevoie pentru a rezolva jocul de perspicacitate al vieții.

Unul despre care spuneți că nu este întreg la minte, iar comportamentul său vă întârește convingerea, captează prea puțină lumină spirituală sau, atenție, captează prea multă, motiv pentru care sufletul lui nu mai reușește să separe fantezia de realitate.

Oamenii care stau mult timp la soare sunt mai vioi decât cei care trăiesc în zone umbrite. Efectul de vitalitate nu are legătură cu lumina fizică. Dacă ar fi așa omul ar putea petrece ani de zile locuind într-un depozit luminat în mod artificial și ar fi motivat și sănătos. Așadar nu toată lumina îl hrănește pe om, ci numai acea proprietate care corespunde sufletului său.

În momentul în care un suflet captează mai multe proprietăți specifice stelei lui de proveniență se simte mai viu, mai împlinit, mai înțelept. Dacă aceste valuri ar fi vizibile ați călători în jurul lumii după ele pentru o vindecare completă și întinerire. Fiecare particulă eterică inteligentă poartă un înscris minuscul cunoscut numai de Mine în ea.

Poate insolația să reprezinte o captare excesivă a luminii?

Efectul insolației e cauzat de încălzirea lichidului cerebral.

Este foarte logic ce spui. Viziunea mea a suferit transformări radicale mulțumită dialogului.

Am înțeles, pe parcurs, faptul că lucrurile după care alergăm sunt acelea de care ar fi bine să ne ferim. Toate fericirile mentale se dizolvă la prima atingere, la fel ca balonașele de săpun. Doar ceea ce alegem în acord cu voia Spiritului lăuntric ne este benefic și rămâne.

Destinul vostru este creat de puterea voinței. Aceasta nu este o filosofie sau o conștientizare spirituală supremă, este una dintre cele mai firești legi cunoscute și prima. Prin puterea voinței tale, care este aceeași cu a Mea, citești aceste rânduri.

Rostește un gând lipsit de importanță, de pildă să apuci cana ta de ceai de pe masă pentru a lua o înghițitură. Acum acționează brațul drept în acest sens și apropie cana de gură.

Cum ai săvârșit acțiunea? Prin forța naturală a brațului tău, care poate susține o greutate limitată în acord cu gradul de dezvoltare al mușchilor și încheieturilor, vei spune. Fii sigur că așa

s-au petrecut lucrurile, dar la bază a stat voința ta. Aceasta este oprită totuși de anumiți factori fizici, cum ar fi greutatea obiectului, completând exemplul dat. Cana cântărește trei sute cincizeci de grame și prin urmare greutatea ei nu reprezintă o provocare pentru forța brațului și a voinței tale care acționează simultan în acest scop. În cazul în care cana ar fi cântărit o sută de kilograme voința ta ar fi întâmpinat o problemă și nu ar mai fi putut acționa. Atunci când factorii fizici împiedică manifestarea voinței spiritului eliberează în corp un fel de otravă, căci în viziunea lui corpul nu este îndeajuns de bun și caută să se elibereze de el. Fenomenul are loc de fiecare dată când nu vă ies planurile.

Trebuie să știi că în ceea ce privește voința Mea, ca om care a trăit într-o legătură constantă cu divinitatea pe parcursul vieții terestre, nu a întâmpinat probleme. Din acest motiv ridicarea unui obiect greu de o mie de kilograme pentru Mine este o realitate.

Stai și te întrebi cum pot muta un munte fără să îl ating, cum pot călca pe suprafața apei, cum pot vindeca o boală incurabilă printr-un singur gând și acela rostit de la distanță? Prin puterea voinței Mele, care este aceeași cu cea a Iubirii infinite.

Dacă vei considera în sinea ta că Dumnezeu nu poate săvârși aceste lucruri nesemnificative și altele de mii de ori mai impresionante ești doar un copil.

Mai observați faptul că nici Eu nu am săvârșit miracole după capul Meu de om, atunci când Mi s-a oferit ocazia și am deținut puterea, ci le-am săvârșit la îndemnul lăuntric, cu un scop divin. Unele au fost înfăptuite pentru a le întări celor prezenți credința, altele pentru că nu mai existau soluții de îndreptare, de aceea am aplicat câteva pedepse de moarte despre care Biblia nu menționează nimic. Căci Eu sunt Domnul vieții și al morții și sunt liber să decid cine își continuă călătoria pe Pământ sau o încheie.

Imaginează-ți un artist care la jumătatea lucrării sale își dă seama că pentru fundalul picturii a folosit culori cam șterse și ia decizia să o modifice. Poate artistul nostru să schimbe opera sa? Cu siguranță că da. El își umple paleta cu culori mai vii, potrivit noilor hotărâri, după care acoperă stratul învechit dacă vopsea-ua este uscată, ori o șterge dacă se află încă sub formă de pastă. Tot așa pot modifica și Eu creația, care este opera Mea perfectă și căreia îi cunosc fiecare aspect.

Evenimente de neînțeles odinioară pentru voi capătă contur odată cu alipirea voinței voastre de cea divină. Această decizie vă eliberează de lume și de toate limitările ei. Chiar și în trecut lucrurile s-au derulat conform voinței voastre pe atunci ascunse,

dar nu ați observat procesul minunat. Alipirea voinței individuale de cea divină constă în acceptarea situației din prezent. Căci nu în zadar treci prin ea, nu degeaba te-a plasat Marele Învățător la rugămintea ta pe acest Pământ al încercărilor, care îți grăbește creșterea. Dacă oamenii sunt confuzi și nu știu de capul lor află că Eu știu totul dintotdeauna și nu greșesc niciodată. Toate câte le înfăptuiesc sunt daruri pentru voi. Amintiți-vă cuvintele Mele și veți cunoaște odihna și eliberarea mai repede decât vă puteți imagina.

Lumea se mișcă în favoarea voastră și servește desăvârșirii sufletelor care sunteți, chiar dacă uneori vă împotriviți schimbării. În continuare te invit să povestești o întâmplare din copilăria ta, urmată de relatarea omului pe care l-am trimis mai târziu la tine ca să îți dovedească modul sublim prin care acționez.

Înainte de a povesti întâmplarea vreau să Îți mulțumesc pentru învățătura prețioasă care nu se învechește și parcă nu se mai termină. La prima citire aceasta mă îndulcește la fel ca mierea, un sirop care se încheagă apoi și este mestecat mult timp. Alimentul spiritual îmi amintește de un baton cu miere și susan, care uneori avea un gust ușor amar din cauza semințelor. Tot așa este și cu hrana spirituală care mă mustră și alină cu aceeași intensitate.

În urmă cu treizeci de ani un băiețel firav dar plin de energie, cu fața rotundă și un breton liniar, îmbrăcat cu o salopetă roșie pe care era reprezentată o lebădă albă, își pregătea rucsacul pentru a petrece vacanța de vară la țară, conform planului părinților.

Într-un sat mic din apropiere de Bacău mă jucam de la ivirea zorilor până la asfințitul soarelui, împreună cu fratele meu Robert, așa cum ne venea în minte. Zilele caniculare erau lungi, parcă ar fi fost săptămâni, căci bunicii nu ieșeau din rutină.

Rareori făceau ceva diferit, mai mult în zilele în care se ținea vreo sărbătoare religioasă sau un bălci organizat, în care veneau tot felul de vânzători cu tarabele lor încărcate cu dulciuri și jucării care mai de care mai atrăgătoare.

Căruțele de înghețată erau echipate cu niște congelatoare care formau un strat gros de zăpadă pe pereții laterali. Din ele țaranii luau câte o cupă pe care o puneau într-un cornet peste care turnau siropuri colorate. Bomboanele pe băț erau făcute din zahăr simplu topit în tigaie și turnat pe niște foi de calc în diferite forme.

Țiganii își întindeau păturile pe care așezau papuci de cauciuc pe care îi numeau gumari, haine și șepci viu colorate, împodobite cu diverse inscripții. Aceste șepci, din care mamaia ne cumpărase două bucăți, una albastră pentru fratele meu și verde pentru mine,

erau de proastă calitate și nu atât de confortabile la purtat, dar pe noi ne atrăgeau culorile. Ele ne stimulau văzul, deoarece solul și natura aveau o nuanță maro-cenușie, iar hainele țăranilor și toate ustensilele lor erau decolorate și urâte.

Bâlciul se ținea o singură zi pe an, la sfârșit de vară, de Sfânta Ana, o zi cu atât mai specială pentru sătenii care se mândreau cu biserica lor, care în anul 1981 a primit același nume.

Catolicii, care au părăsit Transilvania pe la începutul secolului optsprezece din cauza regimului dur austro-ungar, s-au stabilit în satul Vladnic, pe atunci numit Wladruk, dar și prin împrejurimi. Bătrânii spuneau că se trag din ceangăi, denumire care se referă la o populație cu grai românesc și maghiar, de religie catolică. Nu o singură dată i-am auzit adresându-se unii altora rostind cuvinte ciudate, motiv pentru care le-am adresat o mie de întrebări.

Aciunea se petrecea în vara anului 1993 după recenta cădere a regimului comunist. În ciuda vârstei de șase ani băiețelul nostru cunoștea deja istoria îndepărtată a bunicilor lui și modul în care tatăl său pământesc se stabilise în București ca să își întemeieze o familie și să ducă un trai decent. Ascultați!

Tata a plecat de la țară la vârsta de paisprezece ani, fără haine de schimb sau bani de buzunar. Spunea el, atunci când venea discuția, că a fugit la București în teniși ca să se înscrie la liceu și să caute ceva de lucru. Cu siguranță auzise de când păzea vacile pe dealuri și se îngrijea de frații lui mai mici faptul că în sudul țării există un oraș mare, plin de posibilități, care i-ar putea oferi ceea ce căuta. Așa s-a născut visul lui orășenesc.

În unele zile, la țară, construiam niște clădiri miniaturale din lut, cu etaj, parcare subterană și rampă de acces, pe care le întâlneam cu bețișoare în interior, ca atunci când se va usca lutul să nu se crape opera la care lucram chiar și zece zile. Robert era zeu în imaginație și execuție, eu mai mult mă țineam după el și insistam să mă ajute.

În loc de mașinuțe foloseam niște pietricele cu formă dreptunghiulară, pe care le găseam la râpă după ce treceau șuvoaiele și valea redevenea accesibilă. Aveam pietre la discreție, unele de culoare maro, altele erau negru lucios, încât puteam construi un adevărat parc auto.

Atunci când ne plictiseam de construit ne scăldam câteva ore în apa noroioasă, apoi ieșeam pe drum și împingeam roata unui cărucior dezmembrat, la care bunicul sudase un mâner. Fugeam cu roata pe drum până la capătul satului și înapoi, la deal, până în dreptul porții noastre.

După câteva proprietăți nelocuite și alte patru case bătrânești mai era doar un drum pustiu care continua spre pădure. Moșnegii vorbeau, mai mult din auzite, spunând că după pădure se află un deal mare, iar după deal se vede un sat vecin, însă noi nu ne-am încumetat niciodată să îl vizităm. În pădure trăiau familii de porci mistreți cu care dacă te întâlneai era vai de tine.

Seara, înainte de asfințit, ne urcam în cireșul din grădina de peste drum, ea aparținând tot bunicilor, care erau părinții tatălui meu. Pe bunicul îl chema Ștefan, iar pe bunica, pe care o strigam mamaie, o chema Tereza. Cu părinții mamei nu am avut niciodată prea multe de vorbit și prin urmare nu i-am cunoscut. Se auzeau lucruri rele despre ei în familie, așa că tata ne-a ținut la distanță. În timp m-am convins de faptul că a fost alegerea potrivită și nici mama nu i-a contestat vreodată decizia.

Deschideam portița secretă ca să intrăm în grădina copacului care făcea niște cireșe cărnoase și atât de mari că puteau fi comparate cu prunele. Ridicam de poartă atunci când o împingeam ca să nu se oprească în pământul denivelat și ne urcam în pom unde stăteam până la lăsarea întinericului.

Plângeam deseori, odihnindu-mă pe crengile cireșului, fără să cunosc vreo durere. Mă emoționau culorile cerului la apus, vântul care clătina coroana, clopotele, nu știi. Simțeam un dor profund în inimă chiar dacă nu înțelegeam sentimentul.

Peste dealurile între care se ascundea sătucul Vladnic răsunau avioane de vânătoare și bombardament. Piloții militari de la Baza 95 Aeriană din Bacău, numită astfel cu doi ani mai târziu, se antrenau în zonă, iar liniștea era tulburată de aparatele supersonice MiG-21 LanceR.

Într-o zi în care serveam masa în curte, sub cerul liber, împreună cu întreaga familie, i-am spus bunicii că mi-aș dori să zbor și eu ca să experimentez senzația periculoasă și imaginea magnifică pe care visam să o admir de sus. Atunci ea a intervenit descurajată zicând:

„Măi mamaie, să te faci pilot de avion este destul de greu. Vei înțelege tu cum stau lucrurile atunci când vei crește. Piloții sunt oameni importanți, deștepți și puternici, noi nici nu îndrăznim să ne gândim la așa ceva. Mai întâi trebuie să faci școala, apoi dacă se va îndura Dumnezeu de noi vei ajunge un muncitor la fabrică, mecanic sau în cel mai fericit caz un inginer.

Noi suntem blestemați din neam de o femeie rea și din acest motiv toate lucrurile ne merg prost. Dovada este chiar accidentul tăticului tău, îmbolnăvirea unchiului Ferent, cei doi copii pe care

i-am pierdut și cine știe ce alte surprize vor urma.“

Pledoaria a fost întreruptă de bunicul, care i s-a adresat pe un ton sever spunându-i să își țină gura măcar în prezența nepoților. Atunci toți cei prezenți la masă au luat să mănânce și nu s-a mai auzit nici musca. Sigur că mi-a displicut răspunsul bunicii, dar în scurtă vreme am uitat viziunea descurajantă.

Douăzeci de ani mai târziu, după publicarea primelor trei volume din seria „Vorbind cu Dumnezeu“, perioadă de timp în care s-au întâmplat multe lucruri, am fost contactat de un cititor care mi-a lăsat o scrisoare de mulțumire. Textul suna astfel:

„Te stimez dragă scriitor și mesager de prim rang al Aceluia care este peste toți și în toate lucrurile. Mă înclin înaintea ta și îți mulțumesc pentru lucrarea săvârșită, atât de importantă încât nu îmi găsesc cuvintele.

Din exprimarea ta modestă deduc faptul că ești un tânăr simplu, încercat de greutate. Ceea ce îmi este imposibil de conceput e faptul că nu reușesc să țin pasul cu gândirea ta atât de avansată. Cu toate acestea recunosc adevărul relatat care mă izbește prin fiecare învățătură pe care o asimilez.

Spre deosebire de tine eu am dus o viață organizată. Sunt fost pilot de avion de vânatoare și absolvent al Centrului de Instrucție al Aviației din Bacău. În prezent sunt pensionar, dar de finanțe și popularitate nu duc lipsă. În tinerețe am avut parte de o educație superioară, la care puțini oameni au acces, m-am dedicat și am primit tot ce e mai bun. Citind acum cărțile tale am realizat că nu știu nimic real despre viață. Înțelepciunea pe care o transmiți mă zdruncină până la sânge și vreau să îți spun că aș da totul ca să văd ceea ce vezi tu atunci când îți se deschid cerurile.

Eu am admirat de mii de ori frumusețea cerului vizibil, dar tu poți vedea cerul real chiar și cu ochii închiși. Cred că ești cel mai fericit om de pe Pământ.“

Vezi tu, iubitele, în realitate bunicii tăi au fost binecuvântați și nu blestemați, căci băiețelul divin se afla la masa lor și alesese ca punct de încarnare familia lor. Cu toate acestea au considerat că Dumnezeu este departe și că îi disprețuiește.

Omul lipsit de lumina lăuntrică nu vede chiar dacă ține ochii deschiși. În special orbul percepe toate lucrurile pe dos, din acest motiv smulge viața fragilă din sol cu ușurință, privește cu seninătate pe chip soarta atâtor copii famelnici și ridică la loc de cinste metalul fără valoare, legea și hârtia.

Bunicii tăi s-au stins în suferință și ocară, căci aparența le-a influențat percepția care le-a hotărât destinul. Adevărat îți spun

că vor mai trece câteva sute de ani până în dimineața spirituală a sufletelor lor, când vor înțelege faptul că au fost și sunt iubiți. Fiindcă nu există o fericire mai mare decât aceea de a aduce pe lume ori a găzdui în casa ta un copil ceresc. Cei care au parte de acest privilegiu nu sunt obligați să mai facă ceva în plus pentru mântuirea lor. Iubirea pe care o simt față de copilul divin, pe care nu îl înțeleg, este biletul lor de trecere.

Crezi că familia Mea pământească, numită pe nedrept sfântă, a pătruns în cel mai înalt cer prin puterile ei? Părinții Mei adoptivi și copiii lor nu au făcut nimic remarcabil în timpul vieții, în afară de a Mă îngriji în primii ani și apoi a Îmi fi mai mult piedici decât ajutor. În afară de iubirea Mariei, mama trupului Meu, cea mai înflăcărată iubire față de divinitatea din Mine a sălășluit în inima unuia dintre ucenici. El M-a admirat atât de mult și a dorit cu ardoare să devină asemeni Mie până când a devenit. Ioan nu Îmi este ucenic, ci frate, iar voi sunteți elevii lui și copiii Mei.

Eu îți dăruiesc cea mai avansată știință spirituală, care va fi studiată și probată timp de o mie trei sute de ani pe Pământ și va rămâne în inimile oamenilor până la sfârșit. Din când în când vă mai delectez cu o istorioară emoționantă ca să nu obosiți.

Revenind la subiectul documentului nostru află că una dintre atribuțiile principale ale particulelor stelare este mișcarea materiei, vibrația vitală a formelor animate și neanimate existente.

Dă frâu liber imaginației și închipuie-ți un atom, care în ceea ce privește forma seamănă cu o planetă. În jurul acestei planete microscopice orbitează, asemeni unor sateliți naturali, de la unu până la șapte electroni. Aceștia din urmă poartă o sarcină electrică negativă, în timp ce nucleul atomului poartă una pozitivă.

În funcție de viteza cu care orbitează în jurul nucleului atomic electronii mișcă pânza microcosmică formând niște valuri. Valurile create au forme diferite. Unele seamănă cu o clepsidră, altele formează o floare cu patru, șase, până la opt petale. Cele mai impresionante reprezentatii apar la o vibrație de 112, 233 și 396 kilohertzi.

Este de la sine înțeles faptul că mișcarea interioară a miliardelor de atomi rezultă nivelul energetic pe care forma exterioară îl emană. Dar nu vă bazați prea tare pe exemplul oferit, deoarece trebuie să vă spun că în societatea oamenilor energia joasă este confundată deseori cu cea înaltă.

Despre un copil care se zbenguie de colo colo, care se cațără peste tot și este tot timpul roșu în obraji, iar inima lui, metaforic vorbind, este pe cale să explodeze, se spune că este hiperactiv.

Aceasta nu înseamnă că are o vibrație înaltă, ci dimpotrivă. La o vibrație de 30 kilohertzi atomii par înnebuniți, încât aproape își pierd controlul, spre deosebire de cei care vibrează la frecvență înaltă, care sunt liniștiți și funcționează în mod armonios.

Unii dintre voi v-ați pus deja întrebarea de ce toate lucrurile care merg prost în lume ies în evidență, spre deosebire de acelea care funcționează corect și care trec neobservate pe lângă om, iar astăzi ați aflat răspunsul.

Există o muzică lentă și vindecătoare, compusă din sunete cu vibrație înaltă, care are efect regenerativ? Spiritualiștii le numesc valuri alfa sau vibrația lui Dumnezeu.

Există, dar efectul nu este acela la care te referi tu. Un sunet redat la frecvență înaltă îți stimulează organul auditiv și te liniștește. Iar liniștea interioară, așa cum știi, are numeroase beneficii asupra întregului trup. Cele mai sublime sunete îți ajung la inimă și îi reglează pulsul. Totuși ele nu pot stimula celulele în vederea regenerării sau a accelerării. Ascensiunea se produce doar prin electrizare.

Dat fiind faptul că acum cunoști și acest lucru, deși nu este o noutate, nu îți imagina că dacă te curentezi vei obține un câștig. Eu vorbesc despre o electricitate purificată, emanată de particulele eterice inteligente care au rol vindecător. Ele primesc de la Mine permisiunea de a îți ridica nivelul vibrațional după fiecare probă pe care o treci. Și aceasta este recompensa pe care nu ți-o poate oferi nimeni în afară de Mine.

În vederea unei înțelegeri mai bune te voi pune la încercare, iar dacă vei trece proba vei primi recompensa. Pe parcursul zilei voi avea grijă să uiți de așa zisul test, atenția ta va fi concentrată pe lucruri obișnuite.

Într-adevăr, ai avut grijă să uit tot ce am scris ieri dimineață! Astăzi este o nouă zi și aș vrea să povestesc întâmplarea în scris.

S-a întâmplat ca în timp ce efectueam un transport în regim de închiriere cu autoturismul de serviciu, mai exact duceam un grup de educatoare de la grădiniță și până la cea mai apropiată stație de metrou, un participant la trafic să își piardă cumpătul și să încerce în mod voit să intre în coliziune cu mine. Văzând că am reușit să îl evit a frânat brusc în fața mea încât i-au fumezat cauciucurile, a coborât din mașină cu fața înroșită și venele pulsând, ca să mă certe din cauza faptului că am oprit microbuzul în stația special amenajată în acest scop.

În viziunea lui întunecată din acel moment toți oamenii erau vinovați pentru nefericirea lui generală, mai puțin el. Era disperat

de-a dreptul, săracul. Zbiera atât de tare încât îi curgea scuipat din gură. Trecea printr-o criză nervoasă, răbufnise asemeni unei oale sub presiune căreia îi sare capacul iar în momentul izbirii sparge plafonul tavanului dublat cu plăci de gips carton.

Din reacția lui a rezultat faptul că lucrurile nu îi merg atât de bine, decepția i se citea pe față, așa că am hotărât să nu contribui și eu la răul care îl chinuia.

L-am privit cu aceeași calmitate cu care îmi servesc cafeaua la fereastră în diminețile însorite și l-am îndemnat să se urce în mașină și să își vadă de drum, ca să nu atragă mai multă suferință în viața lui decât îndură deja. Imediat după replica mea s-a oprit, a stat pe gânduri o secundă și s-a întors la mașină fără să înțeleagă ce s-a întâmplat cu el.

L-am compătimit în adevăratul sens al cuvântului, fără să las să se manifeste în mine dorința de a îi aplica lecția binemeritată. Atât eu cât și pasagerii microbuzului am fost uimiți de calmitatea pe care am dovedit-o într-o situație care ar fi scos pe oricine de pe șine și de puterea afirmației. În următoarea secundă am realizat că acela a fost testul și mi-am amintit toată conversația noastră.

Dacă m-aș fi lăsat influențat de nefericitul nostru răspunzând cu aceeași monedă aș fi fost învins. Atunci aș fi renunțat la pacea mea lăuntrică peste care aș fi turnat otrava îmbolnăvitului. Astfel aș fi comis o greșeală care ne-ar fi afectat pe amândoi. Îți mulțumesc pentru tăria pe care mi-ai dat-o, știind că de curaj și forță în pumn nu am dus niciodată lipsă.

Citind relatarea scepticii vor crede că îi îndemn la obediență. Dacă ne vom purta frumos cu toți nenorociții nu îi vom încuraja oare în prostia lor și în final ni se vor urca în cap? Ei trebuie mai degrabă pedepsiți, pentru a tăia rădăcina rea care a încolțit în ei. Așa se și întâmplă în realitate, totuși nu stă în sarcina noastră să aplicăm pedepse și prin urmare nu ar trebui să ne facem griji în această privință.

Este unul în stare să creadă că un om turbat care trage de volan în stânga și în dreapta, care oprește mașina în drum și coboară la alți șoferi ca să îi certe, are viață lungă? Nu are. În starea în care se află acela abia dacă ajunge întreg acasă, căci nebunia lui îl va determina să comită o gafă mai mare care nu îi va fi iertată și pe care o va regreta tot restul vieții.

Acești oameni cheamă asupra lor toate evenimentele negative care pot fi create prin diversitatea de împrejurări. Ei le caută chiar și acolo unde nu sunt și tot dau de ele, căci le creează din nimic și astfel își găsesc nașul. Motivul pentru care divinitatea permite

astfel de tragedii este cât se poate de evident: sufletele lor trebuie curățate, ca să se îndrepte. Procesul desăvârșirii se aplică fiecărui trăitor, fără excepție, chiar dacă în urma incidentelor unii rămân invalizi ori sfârșesc în închisori, chiar dacă sunt nevoiți să lucreze ani de zile pentru a plăti daunele sau își pierd viața.

Mai mult decât atât vă spun că scandalagiii se joacă cu focul. În ziua de astăzi este de ajuns să te dai în spectacol din prea mult orgoliu sau teribilism și să te vadă cine trebuie, ca să îți continui viața sub supraveghere medicală. În societatea umană, la fel ca în viață, supraviețuiește cel mai bine adaptat. Dacă nu te poți adapta timpurilor actuale în care suntem forțați de legea exterioară, dacă iubirea lăuntrică s-a ofilit, să ne respectăm și să ne susținem, nu vei putea supraviețui. Cel puțin nu vei avea o viață liberă, ci una ținută sub observație și tratament.

Odată luat în evidență în urma unei crize nervoase psihologii și mai târziu psihiatrii se vor înghesui să îți stabilească diagnosticul, iar rezultatele vor rămâne în arhiva instituțiilor până la finalul vieții tale. Din acest motiv vei fi acceptat cu mare dificultate sau deloc de către angajatori și vei ajunge să mori de foame. Sistemul uman este conceput în așa fel încât prăbușirea ta să fie definitivă, foarte puțini indivizi pot spune că s-au bucurat de a doua șansă.

După incidentul povestit am primit recompensa care nu poate fi descrisă în cuvinte. Chiar nu există un exemplu pământesc care să se apropie de senzația minunată. Pe durata ascensiunii am fost electrizat în mod continuu, proces pe care l-am mai descris de-a lungul dialogului și nu voi insista asupra lui. Cert este că cerurile, atât cel interior cât și cel exterior, mă îndemneau spre mai sus, tot mai sus. Urcam pe scara spirituală sărind câte două trei trepte, iar sentimentul era atât de plăcut încât pentru o clipă am încercat să rămân acolo, dar nu a sosit încă timpul meu. Atunci mulțimea s-a liniștit și sufletul meu s-a întors pe Pământ.

În lumea de jos nu este ușor să faci omul curios de adevăr. În adevăr el găsește deranj, nu alinare. Filosofia e grea și obositoare, iar timpul petrecut în formă este scurt.

Omul se trezește de dimineață, își face toaleta, ia gustarea în drum spre serviciu și repetă scena în fiecare zi, până la sfârșitul vieții. Seara este în căutare de desfătare, căci activitatea repetitivă îl deprimă și evită să se gândească la scop.

Bătrânii neîngrijiiți și supărați pe soartă se înghesuie în tramvai cu sacoșele și cărucioarele lor. Amărăciunea li se simte în aer, ei judecă prin fiecare cuvânt sau gest. Pe Pământ copiii nu se mai bucură, se mândresc, vanitatea este bucuria lor. Adulții nu mai

sunt interesați să se cunoască, ei se întâlnesc pentru actul sexual după care se întorc la casele lor mai dezamăgiți și lipsiți de viață decât înainte. Guvernele și corporațiile îi storc de toată energia, iar motivația lumescă le otrăvește inima prin dorința de a deveni cei mai bogați și mai influenți indivizi din cercurile lor.

Cine mai vrea astăzi să trăiască liniștit, în solitudine, judecând realitatea după învățătura Ta dreaptă pe care nu o recunoaște ori după iubirea pe care nu o mai simte? Eu simt că mor de o mie de ori din cauza faptului că nu pot să fac mai mult pentru oameni. Între ei și ajutorul Tău stă libertatea pe care le-ai dăruit-o. Dacă mi-aș vedea de mântuirea mea viața ar fi mai ușoară.

Oamenilor mai sensibili li se arată prin intermediul unui vis, care diferă de visele obișnuite, etapele vieții pe care sufletul este nevoit să le străbată sau destinul, așa cum mai este numit. Acestea le apar sub formă de desene înșirate de la stânga la dreapta pe o pânză sau chiar pe piele. În ciuda simplității ilustrațiile reușesc să cuprindă totul.

Prima ilustrație reprezintă un bebeluș învelit cu câteva pături pufoase care au culori diferite. Acestea simbolizează dar iubirea protectoare a familiei care îl aduce pe lume și confortul casei.

A doua ilustrație, fiind cea mai frumoasă perioadă din viața unui om, reprezintă un ied care zburdă. În spatele lui este desenat un soare strălucitor, iar în dreapta este un gard sărăcăcios realizat din lemn. Desenul reprezintă, în funcție de caz, perioada în care copilul crește liber, la țară, ca să se dezvolte în mod sănătos și să se familiarizeze cu natura.

A treia ilustrație simbolizează anii de învățământ și adolescența. Următoarele cuprind sănătatea și puterea. Apoi frumusețea, senzualitatea, perioada de atașament, ruptura. Mai departe avem desenată o inimă cusută cu ață, simbol care nu necesită explicații suplimentare.

Desenul următor simbolizează perioada de dedicare, munca transformată în obsesie pentru care trăitorul este recompensat cu bani. După confortul material obținut urmează căderea, pierderea sănătății, decepția și abandonul, apoi întoarcerea la înțelepciune, smerenia și izbăvirea.

La consumarea etapelor în care trăitorul este evaluat în mod sublim și nu primește note, motiv pentru care nu cunoaște nivelul spiritual pe care l-a atins, sufletul se trezește într-un loc străin, dar cumva familiar. În loc de încheiere voi relata sub formă de dialog o viziune referitoare la trecerea unui suflet în realitatea spirituală. Prima ființă se trezește după o viață tumultoasă, trăită pe Pământ.

A doua, cea conștientă care o asistă pe prima, reprezintă spiritul ei călăuzitor. Așadar sufletul proaspăt trezit adresează o întrebare singurei persoane pe care o vede:

- Ce s-a întâmplat cu mine și unde mă aflu? Cine ești tu om frumos care aștepți la patul meu și care sunt intențiile tale?

- Liniștește-te în primul rând. Aici ești pe mâini bune, într-o lume mai blândă, pericolul s-a dus.

- Vrei să spui că am murit?

- Nu așa spune. Tu te-ai trezit din moarte la viață, acesta este adevărul!

Pe Pământ nu ai fost viu, ci ți-ai petrecut existența mai mult într-o stare de latență spirituală, provocată de haosul traumatizat pe care l-ai numit viață și de care în final te-am eliberat. Eu sunt responsabil cu plecarea ta din formă și cel care te-a oferit Pământului la nașterea bebelușului uman. Aici nu poți fi rănit și înșelat, de aceea te îndemn să lași garda jos și să te relaxezi pentru prima dată, în vederea vindecării care poate dura până la o mie de ani.

Nici această afirmație nu ar trebui să te sperie totuși. Vreau să știi că alături de mine timpul nu există, iar de îmbătrânit nu vei îmbătrâni niciodată.

- Cine ești tu și de ce mă iubești?

- Eu sunt cea mai potrivită persoană însărcinată cu asistarea ta, care te cunoaște mai bine decât te cunoști tu. Pentru înțelegerea ta limitată, care necesită o revizuire completă, îți spun că sunt ceea ce în viața trăită pe Pământ oamenii numesc înger păzitor. În realitate îngerul tău păzitor îți este tată. Ascultă-mă deci cu mare interes.

Tu ești acea pătetică din mine care a ales să se întrupeze în mica lume mizerabilă a pământenilor, cu scopul de a se desăvârși pe sine și totodată pentru a izbăvi umanitatea. Ceea ce în ciuda aparențelor ai reușit pe Pământ în cei aproape șaiszeci de ani trăiți nu ai fi reușit în Împărăția Luminii niciodată. În sânul acesteia din urmă nimeni nu te umilește, nu te condamnă și nu te supune, de aceea a fost nevoie să culegi roadele de jos.

Te iubesc căci aceasta este voia sfântă a Celui mai frumos și mai complet Spirit. Eu de fiecare dată când ajut din voință proprie și cu intenție curată sunt pătruns de frumusețea Unicului care Își revarsă harul și puterea asupra mea și împreună devenim Una.

- Așadar și tu urmărești ceva, la fel ca toate ființele create de Preafericitul despre care vorbești cu atâta adorație!

- La prima vedere ai dreptate, dar tu nu ai devenit îndeajuns de iscusit în cele spirituale încât să înțelegi cum stau în realitate

lucrurile. Ce îți pot spune este că nu îmi datorezi nimic acum și niciodată, aceasta ar trebui să te calmeze pentru moment.

Spiritul atotputernic și iubitor pe care Îl ador există și în tine, într-o măsură mai mare decât există în mine acum că ai cunoscut lumea. Iar sarcina mea este să Îl stimulez, ca să devină activ prin intermediul tău și să poți trece mai departe, acolo unde eu nu pot ajunge. Chiar dacă în înțeles omenesc eu sunt sufletul tău părinte în realitate tu ești tatăl meu. Căci cei ce vor veni în vremurile din urmă sunt cele dintâi spirite locuitoare ale Împărăției de sus.

- Unde sunt cei pe care îi iubesc, despre care mi s-a spus că îi voi întâlni după ce îmi voi lăsa trupul?

- Răbdare, dragul meu, și toate îți se vor clarifica pe parcurs. Vezi tu, încă nu ești pregătit să întâlnești pe cineva deoarece porți încărcătura lumească de care ai nevoie să te dezbraci. Dovada că nu ești pregătit e chiar faptul că nu îi poți vedea. Părinții și unele dintre rudele tale se află în această clipă în fața ta și te privesc.

- Dar eu nu văd pe nimeni în afară de tine, care îmi apari sub forma unei siluete albastre, cu tentă violet la față și mâini. Poate te percep așa din cauza confuziei în care mă aflu.

- Oameni și animale precum ai cunoscut pe Pământ există în toate lumile, cu diferența că ei sunt de o mie de ori mai buni, mai blânzi și mai frumoși. Iubirea lor se vede în strălucirea pe care o emană. Aici și în întreaga diversitate cei bogăți în iubire conduc, spre deosebire de societatea terestră care ți-a arătat contrariul.

- Eu sunt un om cinstit și ordonat, care încă din fașă a iubit corectitudinea. Toți cei care m-au cunoscut îmi sunt martori, de aceea consider că nu trebuie să îți bați capul cu mine.

- Este adevărat, dar tu te-ai pregătit înaintea oamenilor și nu înaintea lui Dumnezeu. Din acest motiv cunoștințele tale teoretice și practice, la un loc cu diplomele de merit obținute, sunt nimic.

Te întrebi de ce te numesc tatăl meu când realitatea pare a fi opusă? Oferă-ți această iluminare prin puterea imaginației la care ai control deplin.

Imaginează-ți o plantă în vârful căreia a înmugurit o florică gingașă care emană un parfum fermecător. Planta sunt eu, spiritul stabil și uriaș comparativ cu tine, care reprezintă florica timidă ce și-a deschis petalele la capătul uneia dintre ramurile mele. Tu, ca floare, nu provii din ramurile sau tulpina plantei care sunt, care nu reprezintă altceva decât niște tuburi microscopice care transportă fluidele vieții de la rădăcină la vârf, ci din miezul nepătruns al Începătorului care mă ține în viață și pe mine.

Acesta este motivul pentru care te consider Dumnezeuul meu,

în ciuda faptului că o ramură de-a mea găzduiește o mie de flori.

Esența Unicului creează forme din ce în ce mai perfecte, prin care la final se poate manifesta în toată plenitudinea. Astfel, prin intermediul vostru, noi, sufletele mai bătrâne, avem onoarea de a Îi cunoaște. În prezența voastră Îi simțim parfumul mângâietor, iar ochii voștri Îi reflectă înțelepciunea și splendoarea.

Prin natura ta ca spirit liber poți atinge ceea ce mie nu mi s-a dat să ating și poți mișca din loc munții pe care eu nici nu mi-i pot imagina. Tu ești salvarea mea care odată trezită oprește toate luptele și poartă lumile în palme.

La auzirea acestor cuvinte profunde sufletul proaspăt trezit a căzut pe gânduri și nu a mai vorbit. În scurt timp lumina lui acum aprinsă a călătorit până la capătul lumii, asemeni unui foc divin purificator care a ars tot ce a găsit nedrept în fața lui Dumnezeu. Apoi s-a întors în Soarele Primordial din care va țâșni de ori de câte ori va fi nevoie.

Înainte de contopirea finală sufletul proaspăt trezit s-a întors la ghidul său angelic și i-a vorbit, cu o voce ca de tunet:

- Rămâi ceea ce ești pentru Mine și pentru ceilalți. Îmi place ce am văzut în inima ta, de aceea te binecuvântează. Nu ezita să Îmi ceri ajutorul atunci când nu te vei descurca.

În continuare îngerul s-a aplecat până la pământ în fața lui și cu ochii înlăcrimați i-a mulțumit, apoi steaua s-a făcut nevăzută.

Voi, cei ce citiți aceste rânduri, ați cunoscut modul natural în care ar fi bine să îi priviți pe copiii voștri. Aceasta prezentată este ordinea în Împărăția de sus, iar voi, oamenii de jos, trebuie să o urmați ca să trăiți.

Chiar și în cele lumești se aplică legea divină, altfel nu ați fi atins niciodată acest grad conștient. Un copil poate învăța totul de la tatăl său dacă are înclinație către preocupările lui și își dă silința, dar tatăl nu poate asimila ceea ce va experimenta copilul după moartea sa. Astfel copilul devine tatăl părintelui său.

Dacă ți-ai întâlni astăzi tatăl pământesc l-ai strânge la piept ca pe un fiu regăsit, i-ai mângâia părul și i-ai pune la dispoziție toată protecția, căldura și cunoașterea ta, din care sufletelul lui temător s-ar hrăni timp de o mie de ani.

Ați învățat așadar despre particulele eterice inteligente recunoscute în domeniul științific sub denumirea de fotoni. Până data viitoare reflectați la cele citite, cunoscând că pe Pământ totul este artificial, începând cu culorile. Substanța naturală care reflectă culorile luminii se regăsește în câteva soiuri de plante, insecte și animale exotice, în rest domină o nuanță maro-cenușie. Pentru a

echilibra acest deficit voi ați creat pigmente artificiale extrase din plante și vopseluri chimice. Efectul culorilor naturale vă influențează pozitiv starea, spre deosebire de cele artificiale care doar imită efectul.

Cauza pentru care plantele și creaturile care există pe Terra sunt mai sărace în culoare, spre deosebire de cele care există pe alte planete și care sunt colorate strident, Alberto, are o cauză la care nu te-ai gândi niciodată și anume distanța mult prea mică a planetei Pământ față de soare. Aceași cauză stă la baza sărăciei în frumusețe a formelor.

Cu cât razele soarelui se deschid mai mult cu atât viața care se dezvoltă pe corpurile cerești din apropierea fenomenului este mai desăvârșită. Aruncă o privire la viața subacvatică! Ce forme sublime viu colorate înoată în recifuri, ca să nu le mai descriem pe cele care luminează pur și simplu.

De ce consideri că planeta Pluto este o lume de gheață?

Din cauza distanței la care se află față de soare.

Din cauza dimensiunii ei reduse!

Evident, cu cât sunt mai îndepărtate de planeta părinte, care este soarele, planetele copil care orbitează în jurul ei devin mai mari, ca să stocheze mai multe particule eterice inteligente și să creeze forme mai sublime. Diferența este că Pluto nu reprezintă o lume propriu-zisă, ci un satelit natural rătăcit.

Cunoașterea umană despre corpurile învecinate și întinderea cosmică e superficială. În realitate corpurile cerești nu apar așa cum le vedeți voi de pe Pământ, ci mult mai mici. Atmosfera, care are forma unei lentile, amplifică razele soarelui și supradimensionează imaginea astrelor. De pe Saturn și Jupiter soarele se vede încă și mai mare, deoarece lentila acestor planete gigant respectă proporțiile lor, chiar dacă soarele se află mai departe de ele.

Dacă un soare galactic central este atât de mare încât sorii și planetele care orbitează în jurul lui apar ca niște musculițe, de ce nu îi vedem lumina?

Lumina lui se vede, chiar dacă e umbrită de gazele cosmice și de corpurile aflate în raza vizuală. Acel nor de lumină pe care îl vedeți într-o noapte senină pe cer este lumina soarelui central al galaxiei voastre. Și nu te împiedica atunci când fac referire la ființele care locuiesc pe stele. Spiritului nu îi este cald sau frig și nu are nevoie de o scoarță uscată pentru a își crea realitatea.

Dacă pământeanul a reușit să extragă materialele necesare din solul sărac pentru a construi o casă, nu crezi că pe o planetă superioară ființele pot realiza lucruri pe măsură?

Nu putem ignora faptul că unii cititori se întreabă de ce este Pământul, pe care îl descriem ca având atâtea lipsuri și defecte, punctul principal de încarnare a spiritelor; ce îl face să fie atât de special?

Aflați că Pământul este o planetă oarecum tânără, ruptă din Marele Soare Central Primordial și dăruită ca unealtă spiritelor dornice să se perfecționeze. În sens natural Pământul este copilul direct al Marelui Soare Central. În înțeles spiritual el este Fiul lui Dumnezeu și cea mai iubită planetă.

Mi-au dat lacrimile!

Marele Soare Central în jurul căruia se învârt sorii secundari care orbitează în jurul lui și care servesc ca sprijin miliardelor de galaxii existente, care conțin încă pe atâtea sisteme solare cu viață pe ele, s-a scuturat de această planetă ca de un parazit, pe care v-a dăruit-o în scopul mai sus menționat. Pământul a călătorit începând de atunci și s-a oprit în Calea Lactee, unde a fost adoptat de către soarele pe care îl vedeți pe cer.

Despre Pământ vă mai spun că nu este rău sau bun, el pur și simplu este necesar desăvârșirii și influențează viața de pretutindeni. Spiritele devin Dumnezeu lăsându-și slava pentru a trăi vieți de vierme în trup de carne. Așa am procedat și Eu, Marele Spirit Creator, și așa procedați și voi după Mine și înaintea Mea.

Acum cunoașteți istoria planetei așa cum nu și-a închipuit-o nici un învățat. Oamenii care află asemenea lucruri prin intermediul Meu se nasc o dată la o mie de ani. Cinstiți-i pentru truda lor și admirați-le stăruința.

Aflați de la autorul de față faptul că după toată învățătura și susținerea pe care i-am oferit-o spiritul lui e încă slab și nedefinit și că pentru orice apariție descrisă am fost nevoit să intervin ca să rămână în viață. Și dacă unul dedicat și credincios așa cum a dovedit el că este nu reprezintă mai mult decât o pulbere în fața forțelor stăpânitoare care ascultă numai de Mine, imaginați-vă nivelul spiritual al unuia care nu M-a cunoscut.

Sunt mulți cei care vor gândi că acești scriitori au preferat să se creadă profeți din lipsă de atenție, în loc să își vadă de munca lor și să contribuie. Dar ei au trudit chiar pe plan material cât o sută de oameni obișnuiți, iar pe plan spiritual au lucrat mai mult decât un milion de oameni.

Aici, la școala Mea, învățați să fiți smeriți unii în fața altora și să vă respectați. Căutați dar să vă cunoașteți și veți înțelege că nu aveți cu ce să vă mândriți, aveți doar motive să vă bucurați.

Amin!

Sfârșitul Documentului 6